

הת (ירושלים) 34927-09-25 - עלאא עוויסאט נ' מדינת ישראל

ה"ת (ירושלים) 34927-09-25 - עלאא עוויסאט נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

ה"ת (ירושלים) 34927-09-25

עלאא עוויסאט

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

[17.11.2025]

כבוד השופט אופיר טישלר

בשם המבקש עו"ד עומרי שטרן

בשם המשיבה עו"ד בר קירמה כהן

החלטה

- לפני בקשת המבקש להשיב לו את מכשיר הטלפון הנייד השייך לו, ואשר נתפס על ידי היחידה החוקרת במהלך חקירתו. המשיבה לא הצליחה לחדור לטלפון של המבקש, מאחר שהוא סירב למסור את סיסמת הכניסה למכשיר. נטען כי בגין החקירה הסתיימה בהגשת כתב האישום, כך שאין עוד צורך ראייתי במכשיר. כמו כן לא הוגשה בקשה של המשיבה לחילוט מכשיר הטלפון. משניסיונות היחידה החוקרת לחדור לטלפון נכשלו, בשלב זה גוברת זכותו הקניינית של המבקש. עוד נטען כי על פי הוראת סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, ניתן להחזיק במכשיר לפרק זמן של 30 יום, ובמקרה זה לא הוגשה בקשה להארכת משך התקופה. המשיבה מתנגדת להשבת התפוס. בתגובתה ציינה כי המבקש נעצר בגין ביצוע עבירה של הסעת מספר רב של תושבים זרים שאינם מורשים בכניסה לישראל. חומר החקירה בתיק העלה חשד כי מדובר בפרשה רחבת היקף שבמסגרתה קשרו המעורבים קשר לביצוע פשע, וכי שהדבר נעשה בשיתוף גורמים נוספים, שטרם נתפסו. סירובו של המבקש למסור את קוד הכניסה למכשיר הטלפון הנייד שלו מעכב אמנם לכאורה את אפשרות היחידה החוקרת להשיג ראיות שעל פי החשד ניתן להגיע אליהן באמצעות המכשיר, אך ייתכן שבעוד זמן מה תחול התפתחות טכנולוגית שתאפשר זאת.
- לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, אני מוצא שבמידע האצור בטלפון הנייד, המוחזק בידי המשטרה, טמון פוטנציאל ראייתי ממשי. אני מוצא שיש ממש בטענה כי ככל שניתן יהיה לחדור למכשיר הטלפון עשוי להימצא בו חומר שישמש ראיה במשפט, בעניינו של המבקש ובעניינם של אחרים. לאידך, מסירת הטלפון לידי המבקש עלולה להביא להעלמת ראיות.
- בנסיבות העניין יש לאזן בין זכותו הקניינית של המבקש בתפוס, המשמעות הרבה שנודעת למכשיר טלפון נייד בימים אלה, חלוקה הזמן מאז הגשת כתב האישום, והתכלית הראייתית בהנחה הסבירה שהמידע האצור בטלפון עשוי כאמור לשמש ראיה במשפט פלילי (ראו ע"ח 18704-05-24 עטאלה נ' אכ"ל חוף להב 433 (2.6.2024)).

5. אני מוצא כי בנסיבות שבהן המבקש סירב למסור את הקוד הסודי לפתיחת הטלפון לצורך ביצוע חיפוש בו, בהתאם לצו חיפוש שניתן על ידי בית המשפט, הנטל על כתפיו להוכיח כי איזון השיקולים מצדיק את השבת הטלפון אליו, כבד יותר. גם אם נקבל את הדעה שחשוד רשאי לסרב לשתף פעולה בפתיחת הטלפון הנייד שלו, הרי שבית המשפט יכול לזקוף לחובתו את הסירוב, ממש כפי שהוא רשאי להסיק מסקנות משתיקת חשוד בחקירה (ראו למשל, יצחק עמית, חסיונות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי, עמ' 889). ראוי לציין כי יש מי שסבורים, כי אי מסירת הקוד הסודי יוצרת מעין השתק של בעל הטלפון מלטעון להשבתו (ה"ת 44971-12-21 עבאס נ' פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי) (30.12.2021)). מסקנה זו מתבססת על הכלל הבסיסי המוכר במקורותינו של "לא ייצא חוטא נשכר". במילים אחרות, חשוד המסרב למסור את הסיסמא לטלפון הנייד שלו, בודעו שבכך הוא מסכל את החקירה, אל יתמה על כך שבית המשפט לא ממחר להשיב לו את המכשיר.
6. נתתי דעתי לטענת המבקש כי העובדה שמכשיר הטלפון לא נפרץ עד כה עשויה ללמד שאין ביכולת היחידה החוקרת את היכולת הטכנולוגית לפרוץ אותו, והמסקנה היא שאין בהחזקת המכשיר כדי להועיל לחקירה, ויש להשיבו. ואולם, כפי שנמסר על ידי באת כוח המשיבה, מאמצי המשטרה לפרוץ למכשיר הטלפון עדיין נמשכים. אני סבור כי בהינתן קצב ההתפתחות הטכנולוגית לא מן הנמנע כי בעוד זמן לא רב ניתן יהיה לחדור למכשיר הטלפון גם ללא סיסמא. לכן, יש לאפשר את המשך ההחזקה בטלפון ולדחות את הבקשה להשבתו לידי המבקש בעת הזו.
7. לסיכום, בעת הנוכחית איזון האינטרסים המנוגדים נוטה להמשך החזקת התפוס. קיומו של פוטנציאל ראיתי, החשש מפני העלמת ראיות, המשך מאמצי המשטרה לחדור למכשיר הטלפון, עוצמת החשד, וסירובו של המבקש לחשוף את הסיסמא - כל אלה תומכים במתן בכורה לתכלית התפיסה.
8. בהתייחס לטענה בדבר מגבלת 30 הימים להחזקת חומרי מחשב, על פי הוראת סעיף 32(ב1) לפקודה, הרי שזו אינה חלה על טלפונים סלולריים, משום שהסעיף חל רק על תפוס שניתן להפרידו מחומר מחשב. הפרדה כזו אינה אפשרית במכשיר טלפון נייד.
9. על יסוד כל האמור, הבקשה להשבת התפוס נדחית.
- ניתנה היום, כ"ו חשוון תשפ"ו, 17 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.